

Velmi utěšená a kratochvilná historie o krásné panně Mageloně, dceři krále z Neapolis, a o jednom rytíři jménem Petrovi, znamenitého hraběte z Provincí synu, vytištěná jako anonymní dílo v roce 1780 v Olomouci, patří k dílům, jimiž se literární věda dosud téměř nezabývala. Jde přitom o text s velmi dlouhou a složitou genezí: jeho historii lze sledovat od středověkého francouzského milostného románu přes německé zpracování až po českou raně novověkou knížku lidového čtení. Velká pozornost je v knížce o Mageloně – jak napovídá sám název – věnována hlavní hrdince, což je rovněž téma, jež je v oblasti výzkumu starší české literatury doposud spíše upozaděno. V předkládané diplomové práci se tedy zaměříme především na analýzu této postavy, zejména se snažíme poukázat na to, jak je její pojetí značně ovlivněno středověkou koncepcí dvorské literatury, a to navzdory skutečnosti, že dvorská epická literatura není jinak v českojazyčném písemnictví příliš bohatě doložena a nezanechala v něm žádnou výraznější tradici.

Klíčová slova: dvorská láska, dvorská literatura, Magelona, knížky lidového čtení, ženská hrdinka.